

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget.

N° 7

Fjerde Møde.

Mandagen den 4de Februar.

(Forts.)

Mourier: Jeg skal tillade mig at understøtte det af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de District fremsatte Forslag, idet jeg maa bemærke, at jeg aldeles tiltræder, hvad den sidste ærede Taler yttrede om, at Afstemningen i denne Sag ikke maa betragtes som en Erklæring for eller imod Ministeriet. Forsaavidt det er bemærket, at det skulde være oversflødigt at nedsætte en Comitee, fordi her er Spørgsmaal om en Foranstaltning, der allerede er iværksat, da forekommer det mig, at denne Betragtning allerede er tilstrækkeligt imødegaaet. Det, der skulde beskæftige Comiteen, var ikke det Spørgsmaal, om den allerede trufne Foranstaltning skulde kaldes tilbage, men derimod de Overveielser, hvortil de i Lovudkastet fulgte Principer muligt kunde give Anledning, navnlig med Hensyn til de Motiver, hvormed Udcastet er ledsaget. Jeg har i de Ditringer, vi nylig hørte af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Tscherning) fundet en Bestyrkelse af, at denne Anskuelse er rigtig. Den ærede Rigsdagsmand har nemlig bemærket, at man ved nu at nedsætte en Comitee vilde betræde en Vej, som kunde lede til, at vi kom til at spille megen Tid. Jeg troer, at hvis Forsamlingen bestemmer sig for at nedsætte en Comitee til at tage den her omhandlede Sag under Overveielse, ville de Mænd, hvem dette Hværv anbetroes, vide at føre deres Forhandlinger saaledes, at de ikke spille deres eller Forsamlingens Tid; men det forekommer mig, at der i hiin Ditring ligger en Erkendelse af, at Sagen kan antages at frembyde ikke lidet Stof til Forhandlinger for Comiteen, hvilke Forhandlinger jeg da forudsætter at ville blive hensigtsfærende og frugtbringende for Sagens

videre Behandling her i Salen; thi ellers kan jeg ikke troe, at Comiteen vilde anvende megen Tid derpaa, og idet jeg især i en saadan Sag som denne sætter Priis paa den ærede Talers Autoritet, finder jeg mig saaledes derved bestyrket i, at det netop er hensigtsmæssigt nu at nedsætte en Comitee.

Tscherning: Det er mig meget kjært, at vi strax komme til at omtale en Sag, som rimeligviis ofte vil komme for. Det skal være min stadige Bestræbelse at see forhindret ved saa mange Leiligheder som muligt, enhver Nedsættelse af Comitee, der angaaer Sagens første Behandling; fordi jeg er overbevist om, at denne Nedsættelse af Comitee, istedetfor at forskaffe Forsamlingen bedre Dplysning om Sagen, vil bidrage til, at man hengiver sig til at troe paa Comiteens Dplysninger og selv ikke alvorligen besætter sig med Sagen. Her er aldeles ikke Spørgsmaal om at ingen Comitee skal nedsættes — jeg har endogfaa selv havt den Ære, at sige, at det er muligt, at der kan blive Tale om paa et senere Stadium af Sagen at nedsætte en saadan. Jeg modsætter mig kun Comiteen paa første Stadium, og de Herrer, som have talt imod mig, have vist ogsaa følt, at der var nogen Banffelighed ved at komme dette forbi, idet de Alle have troet det nødvendigt at omtale Nedsættelse af en Comitee i Almindelighed, istedetfor at holde sig til Comiteen paa det første Stadium. De have saaledes sagt, at jeg vil, at der ingen Comitee skal nedsættes, men det har jeg ikke sagt. Grunden til at jeg ikke troer, at vi i dette Tilfælde behøve at nedsætte nogen Comitee, er den, at Motiverne til den heromhandlede Lov ligge saa klart for os, at enhver Mand, som vil læse dem alvorlig igjennem, vil allerede paa Sagens første Standpunkt, naar Ministeriet er tilstede og kan give Dplysninger, fuldtvel være istand til at bringe ud af denne Forhandling al den